

Pozměňovací návrh poslankyně Ing. Markéty Pekarové Adamové

k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů

(sněmovní tisk č. 964)

1. V části třetí článku III se bod 2 zrušuje.

Dosavadní bod 3 se označuje jako bod 2.

Odůvodnění:

Vládní návrh novely zákona o zaměstnanosti, zákona o inspekci práce a zákoníku práce, která implementuje směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/67/EU o vysílání pracovníků, zavádí mimo jiné institut ručení příjemce poskytované služby za výplatu mzdy nebo platu do výše minimální mzdy, příslušné nejnižší úrovně zaručené mzdy a příplatků za práci přesčas zaměstnanci, který byl v rámci nadnárodně poskytované služby vyslán k plnění úkolů z této smlouvy vyplývajících k uvedenému příjemci služby. Institut ručení za výplatu mzdy vychází z článku 12 směrnice 2014/67/EU.

Článek 12 odst. 1 směrnice 2014/67/EU zavedení institutu ručení za výplatu mzdy explicitně nepožaduje, pouze dává členským státům možnost opatření přijmout a to v „zájmu boje proti podvodnému jednání a zneužívání předpisů“. Směrnice požaduje toto opatření přijmout pouze pro činnosti týkající se převážně stavebnictví. Zároveň však článek 12 odst. 6 namísto toho umožňuje členským státům přijmout jiná vhodná donucovací opatření s cílem řešit podvodné jednání a zneužívání předpisů. Vzhledem k tuzemskému pojetí kontroly dodržování pracovněprávních předpisů zajištěné inspektoráty práce a např. i možnosti úřadu práce nahradit zaměstnanci nevyplacenou mzdu u zaměstnavatele v insolventci lze považovat, že český právní řád již nyní vhodnými donucovacími opatřeními disponuje. Kontrolu dodržování řádného vyplacení mezd provádí Státní úřad inspekce práce prostřednictvím svých regionálních pracovišť rozmístěných po celém území státu. Tato kontrola je prováděna systematicky a dlouhodobě, není tedy třeba zavádět další opatření.

Zavedení ručení za vyplacení mzdy odběratelem služeb by významně zvýšilo administrativní zátěž podnikání v České republice. Bylo by tedy v rozporu s deklarovaným cílem postupného snižování administrativní zátěže podnikání a zároveň by snížilo konkurenceschopnost českých podnikatelských subjektů na jednotném evropském trhu.

PN Markéty Pekarové Adamové k ST 964

Pro malé a střední podniky by bylo zavedení ručení za vyplacení mzdy odběratelem služby velmi obtížnou právní materií s nutností nasmlouvat externí dodání požadovaných úkonů směřujících k vyvinění z této odpovědnosti.

Z toho důvodu navrhuji, aby byl institut ručení za výplatu mzdy z návrhu zcela vypuštěn.

V Praze 17. ledna 2017

Ing. Markéta Pekarová Adamová